

Kayın Ağacı

– Mikail Dede · 31 Ağustos 2020

petrol kuyuları kadar
karanlık bir dünya
uyku saatini geçirmiş
bu vakte düşen ıssızlığım
tütün ve çay

yitik harabelerin
gölgesi düşüyor ruhuma
güneşin ateşi sızıyor gözlerime
dört duvarları yık
zincirleri kır hür fikirlerin esiri

sessizliğimde
bu gece
tan vakti gibi
buğulu ve kızıl
puslu savaşlarda
çoşan fırtınayım

kendini isyanların
ötesinde bulan
gençliğimin
bu sonbaharında

kayın ağacı gibiyim
köklerim sağlam ve kadim
bu gece de mutluluğumun
renkleri yine al ve beyaz

rüzgar esen meşale dağ başında
kızıla boyayalım antik toprakları
bir kuşluk vakti
şahlansın gök tufanların ordusu

gün ışığına kutlu umut doğsun

unutmuşlardır deli esen rüzgarı
bouzuki dilinin bağı çözülmüş
oysa ki sana yaşamak daha güzel

mavimsi yüreğimizin
suskunluğuna aldanma
vay haline fırtınası koparsa
ardındaki
ses kalabalığına güvenme

her şeye rağmen
sulh sen en güzel olan
gelirsen tan vaktinde gel ki
su serpilsin alevlenen mahşere...